

Spí tu s tváří pokrytou,
prachem kterej přines čas,
za zavřenou oponou.

Stovky snů a příběhů,
známých masek, jmen a kostýmů,
čekají až scénu vodevřou.

Je tu voják se svou milenkou,
kterou vystřídá za novou,
nakonec zůstane mu jen,
přítel alkohol.

Hamlet se v rohu tiše ptá,
zda být či nebýt tisíckrát,
Don Juan chvátá za jinou.

Na nana na nana nanana,
Na nana na nana nananana.
Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.

Král Lear by zpátky všechno vzal,
proklíná dny, kdy rozdával,
lidem se ne vždy zavděčíš,
tak na to vem jed.

Za koně království by dal,
chudák co před chvílí byl král,
nahoru dolů se to střídá.

Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.
Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.

Romeo by chtěl milovat,
hru o všechno teď musí hrát,
Julii cení si však víc,
víc než život svůj.

Othello už dávno všechno má,
žárlivost oheň rozdmýchá,
každý je svého štěstí strůjcem.

Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.
Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.

Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.
Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.

Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.

Na nana na nana nanana.
Na nana na nana nananana.

Nejsme to tak trochu my,
naše sny a příběhy,
s otevřenou oponou.

Jsme na scéně jménem svět,
děj ale nelze vrátit zpět,
snad příliš brzo nezavřou.